

LIETUVOS ADMINISTRACINIŲ GINČŲ KOMISIJOS KLAIPĖDOS APYGARDOS SKYRIUS

S P R E N D I M A S

2026 m. balandžio 15 d. Nr. 21RE2-149 (AG2-97/15-2026)

Klaipėda

Lietuvos administracinių ginčų komisijos Klaipėdos apygardos skyrius (toliau – ir Komisija), susidedantis iš Komisijos narių Marinos Adomaitės, Evaldo Ambrozaičio (posėdžio pirmininkas ir pranešėjas) ir Vilijos Astrauskienės, sekretoriaujant Margaritai Žiobakaitei, dalyvaujant pareiškėjos X. Y. atstovui Z. Y., atsakovo Migracijos departamento prie Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos atstovui A. Y.,

2026 m. balandžio 14 d. viešame Komisijos posėdyje žodinio proceso tvarka nuotolinio ryšio priemonėmis išnagrinėjo administracinį ginčą pagal pareiškėjos X. Y. patikslintą skundą atsakovui Migracijos departamentui prie Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos dėl Migracijos departamento prie Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos 2026 m. kovo 5 d. sprendimo Nr. (duomenys neskelbtini) panaikinimo ir įpareigojimo atlikti veiksmus.

Komisija

n u s t a t ė:

Komisijoje 2026 m. kovo 24 d. rezoliucija priimtas pareiškėjos X. Y. patikslintas skundas atsakovui Migracijos departamentui prie Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos (toliau – ir Departamentas), kuriuo pareiškėja prašo:

- 1) panaikinti Migracijos departamento prie Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos 2026 m. kovo 5 d. sprendimą Nr. (duomenys neskelbtini) (toliau – ir Sprendimas);
- 2) įpareigoti Migracijos departamentą prie Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos išnagrinėti skundą iš naujo.

Patikslintame skunde nurodo, jog 2023 m. rugsėjo 12 d. pareiškėja, kuri yra (duomenys neskelbtini) pilietė, atsakovui pateikė prašymą dėl Lietuvos Respublikos pilietybės atkūrimo. Įvertinęs pareiškėjos pateiktus dokumentus, atsakovas 2025 m. sausio 23 d. Lietuvos Respublikos pilietybės įstatymo 38 straipsnio 6 dalies pagrindu priėmė sprendimą dėl konstatavimo, kad nėra pakankamai dokumentų, patvirtinančių, jog pareiškėja yra asmens, iki 1940 m. birželio 15 d. buvusio Lietuvos Respublikos piliečio, palikuonė. Pažymi, jog 2025 m. gruodžio 30 d., pareiškėja, nepažeisdama 1 metų termino pateikti papildomus dokumentus, kreipėsi į bendrosios kompetencijos teismą dėl juridinę reikšmę turinčio fakto nustatymo, kad jos senelis C. Y. yra asmuo iki 1940 m. birželio 15 d. turėjęs Lietuvos Respublikos pilietybę ir išvykęs iš Lietuvos iki 1990 m. kovo 11 d. Teismas pareiškimą dėl juridinę reikšmę turinčio fakto nustatymo priėmė nagrinėjimui ir nustatė, kad byla bus nagrinėjama 2026 m. vasario 9 d. (bylos Nr. (duomenys neskelbtini)). Departamentas yra bylos Nr. (duomenys neskelbtini) šalis (suinteresuotas asmuo), apie bylos nagrinėjimą buvo tinkamai informuotas tą pačią dieną, kai teismas priėmė sprendimą priimti nagrinėti pareiškėjos pareiškimą dėl juridinę reikšmę turinčio fakto nustatymo. Nepaisant vykstančio teismo proceso, Departamentas 2026 m. sausio 29 d. priėmė sprendimą Nr. (duomenys neskelbtini) (toliau – ir 2026 m. sausio 29 d. sprendimas), kuriuo nutraukė pareiškėjos prašymo atkurti Lietuvos Respublikos pilietybę nagrinėjimą. Departamentui 2026

m. vasario 4 d. paštu buvo išsiųstas skundas dėl 2026 m. sausio 29 d. sprendimo, kuriuo buvo paaiškinta, kad vyksta teisminis procesas dėl juridinę reikšmę turinčio fakto nustatymo ir atitinkamai pareikalauta: „Panaikinti Migracijos departamento 2026 m. sausio 29 d. sprendimą Nr. (duomenys neskelbtini) ir atnaujinti Pareiškėjos prašymo dėl Lietuvos Respublikos pilietybės atkūrimo nagrinėjimą.“ Tačiau 2026 m. kovo 5 d. gautas Departamento Sprendimas, kuriuo nurodoma, kad skundui tenkinti nėra pagrindo.

Mano, kad ginčijamas Sprendimas prieštarauja Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymui (toliau – ir VAĮ), priimant ginčijamus sprendimus atsakovas veikė aplaidžiai ir ignoravo teisės aktais nustatytas pareigas veikti vadovaujantis fundamentaliais protingumo, teisingumo, sąžiningumo principais. Pareiškėja išnaudojo visas galimybes surinkti dokumentus, įrodančius jos protėvio iki 1940 m. birželio 15 d. turėtą Lietuvos Respublikos pilietybę, ir negalėdama ne teismo tvarka gauti dokumentų, tiesiogiai patvirtinančių jos teisę į Lietuvos Respublikos pilietybės atkūrimą, 2025 m. gruodžio 30 d. kreipėsi į teismą dėl juridinę reikšmę turinčio fakto nustatymo.

Nurodo, kad 2025 m. sausio 23 d. sprendimu Departamentas nustatė 1 metų terminą pateikti papildomus dokumentus. Atsižvelgiant į tai, pareiškėja 2025 m. gruodžio 30 d., t. y. dar iki 2026 m. sausio 24 d. termino kreipėsi dėl juridinę reikšmę turinčio fakto nustatymo. Pareiškėja pažymi, kad teismo proceso trukmė iš esmės nepriklauso nuo pareiškėjos valios ar veiksmų. Atitinkamai pareiškėja laiku atliko visus veiksmus, kurie priklausė nuo jos valios, tam, kad per vienerių metų laikotarpį būtų pateikti reikiami dokumentai, įrodantys jos teisę į Lietuvos Respublikos pilietybės atkūrimą.

Nurodo, jog 2026 m. sausio 15 d. Vilniaus miesto apylinkės teismas priėmė nutartį, kuria pareiškėjos pareiškimas dėl juridinę reikšmę turinčio fakto nustatymo buvo priimtas nagrinėti ir posėdis paskirtas nagrinėjimui 2026 m. vasario 9 d. (duomenys neskelbtini). Taigi Departamentas, būdamas bylos dalyviu (suinteresuotu asmeniu), priimdamas 2026 m. sausio 29 d. sprendimą, turėjo visą informaciją apie tai, kad artimiausiu metu – po 10 dienų – teismas spręs esminį klausimą dėl pareiškėjos teisės į pilietybės atkūrimą. Nepaisant šių aplinkybių, Departamentas ne tik nesustabdė administracinės procedūros ar kitaip neatsižvelgė į vykstantį teisminį procesą, bet ir priėmė sprendimą nutraukti pareiškėjos prašymo nagrinėjimą. Pareiškėjos teigimu toks veikimas akivaizdžiai prieštarauja gero administravimo principui bei institucijos pareigai veikti rūpestingai, protingai ir siekti objektyvaus bei efektyvaus klausimo išsprendimo.

Nurodo, kad 2026 m. vasario 9 d. Vilniaus miesto apylinkės teismas patenkino pareiškėjos pareiškimą ir nustatė juridinę reikšmę turintį faktą, kad pareiškėjos senelis buvo asmuo, iki 1940 m. birželio 15 d. turėjęs Lietuvos Respublikos pilietybę ir išvykęs iš Lietuvos iki 1990 m. kovo 11 d. Taigi buvo pašalinta pagrindinė kliūtis, dėl kurios Departamentas buvo konstatavęs dokumentų nepakankamumą ir pareiškėja įgijo teisę į Lietuvos Respublikos pilietybės atkūrimą. Teigia, kad įsiteisėjęs teismo sprendimui, Departamentas privalo perduoti teikimą Vidaus reikalų ministerijai dėl pareiškėjos pilietybės atkūrimo, tačiau susidaro situacija, kad administracine tvarka šiuo metu pareiškėjos pilietybės klausimas nėra sprendžiamas Departamente (nes prašymo nagrinėjimas buvo nutrauktas 2026 m. sausio 29 d. sprendimu). Atitinkamai Departamentas reikalauja, kad pareiškėja iš naujo pateiktų prašymą dėl pilietybės atkūrimo Departamentui, iš naujo sumokėtų valstybinę rinkliavą ir lauktų dar mažiausiai 12 mėnesių, kol bus išnagrinėtas prašymas. Tokią Departamento poziciją pareiškėja vertina kaip nepagrįstai formalistinį teisės taikymą, nesuderinamą su viešojo administravimo subjekto pareiga veikti efektyviai ir siekti realaus asmens teisių įgyvendinimo. Departamentas, galėdamas efektyviai užbaigti procesinius formalumus, nusprendė sudaryti papildomas administracines kliūtis pareiškėjai įgyvendinti savo teisę į Lietuvos Respublikos pilietybės atkūrimą.

Patikslintame skunde taip pat nurodo, kad nutraukti pilietybės atkūrimo procedūrą vien dėl nepateikto dokumento, kurio pareiškėja negalėjo gauti dėl vis dar vykstančio teismo proceso, yra akivaizdžiai neproporcingas veiksmas. Nagrinėjamoje situacijoje Departamentas, žinodamas, kad bendrosios kompetencijos teisme sprendžiamas juridinę reikšmę turinčio fakto nustatymas ir vos už 10 dienų (2026 m. vasario 9 d.) pareiškėjos teisė į Lietuvos Respublikos pilietybės atkūrimą bus išspręsta teisme, visiškai tai ignoravo bei nutraukė procesą. Teigia, jog Departamentas nesivadovavo VAĮ 3 straipsnyje numatytais principais ir toks Departamento veikimas sudaro nepagrįstas biurokratinės

kliūtis pareiškėjai realizuoti teisę į Lietuvos Respublikos pilietybės atkūrimą nustatyta tvarka ir yra neteisėtas.

Komisijos posėdžio metu pareiškėjos atstovas prašė patikslintą skundą tenkinti jame ir posėdžio metu išdėstytų argumentų pagrindu.

Atsakovas Migracijos departamentas prie Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos atsiliepimu su pareiškėjos patikslintu skundu nesutinka ir prašo jį atmesti kaip nepagrįstą.

Atsiliepime nurodo, kad pareiškėja 2023 m. liepos 13 d. per Lietuvos migracijos informacinę sistemą (toliau – ir MIGRIS) pateikė prašymą dėl Lietuvos Respublikos pilietybės atkūrimo. Departamentas, įvertinęs su pareiškėjos prašymą, taip pat papildomai pateiktus ir Departamento surinktus dokumentus, 2025 m. sausio 23 d. priėmė sprendimą Nr. (duomenys neskelbtini), kuriuo konstatavo, kad nėra pakankamai dokumentų, patvirtinančių, kad pareiškėja yra Lietuvos Respublikos piliečio, tokį statusą turėjusio iki 1940 m. birželio 15 d., palikuonė. Pareiškėja 2025 m. sausio 24 d. per MIGRIS buvo informuota apie šio sprendimo priėmimą. Šiuo pranešimu pareiškėja buvo informuota, kad minėtas juridinę reikšmę turintis faktas gali būti nustatytas bendrosios kompetencijos teisme ir, kad vadovaujantis Pilietybės įstatymo 37 straipsnio 4 dalies 4 punktu, prašymo dėl Lietuvos Respublikos pilietybės atkūrimo nagrinėjimas sustabdomas, o jeigu per 1 metus nuo pranešimo išsiuntimo dienos nebus pateikti papildomi dokumentai, pareiškėjos prašymas dėl Lietuvos Respublikos pilietybės atkūrimo bus nutrauktas. Pareiškėja per vienerius metus nuo minėto pranešimo išsiuntimo dienos Departamentui parašomų pateikti dokumentų nepateikė, todėl Departamentas, įvertinęs minėtas aplinkybes ir vadovaudamasis Pilietybės įstatymo 37 straipsnio 4 dalies 4 punktu, 2026 m. sausio 29 d. sprendimu Nr. (duomenys neskelbtini) nusprendė nutraukti pareiškėjos prašymo nagrinėjimą. Pareiškėja 2026 m. vasario 4 d. skundu prašė minėtą Departamento sprendimą panaikinti ir atnaujinti pareiškėjos prašymo dėl Lietuvos Respublikos pilietybės atkūrimo nagrinėjimą. Migracijos departamentas 2026 m. kovo 5 d. Sprendimu informavo pareiškėją, kad pareiškėjos skundo nėra pagrindo tenkinti, nes pareiškėja per vienerius metus turėjo pateikti papildomus dokumentus, tačiau to nepadarė, todėl 2026 m. sausio 29 d. buvo priimtas sprendimas nutraukti pareiškėjos prašymo dėl Lietuvos Respublikos pilietybės atkūrimo nagrinėjimą. Taip pat pareiškėja minėtu atsakymu buvo informuota, kad minėtas Departamento sprendimas neužkerta kelio pareiškėjai teikti naują prašymą dėl Lietuvos Respublikos pilietybės atkūrimo.

Atsakovas pažymi, kad ginčijamas atsakymas nesukėlė pareiškėjai teisinių pasekmių. Teisines pasekmes pareiškėjai sukėlė Departamento 2026 m. sausio 29 d. sprendimas Nr. (duomenys neskelbtini) dėl pareiškėjos prašymo atkurti Lietuvos Respublikos pilietybę nutraukimo, kurio pareiškėja savo patikslintu skundu neginčija. Atsakovas nesutinka su pareiškėjos patikslinto skundo teiginiais, kad Departamentas veikė aplaidžiai, ignoravo teisės aktais nustatytas pareigas veikti vadovaujantis fundamentaliais protingumo, teisingumo, sąžiningumo principais. Minėti pareiškėjos patikslinto skundo teiginiai yra deklaratyvūs ir nepagrįsti. Pareiškėja savo patikslintame skunde nenurodo, kokie teisės aktais numatyti prašymo atkurti Lietuvos Respublikos pilietybę nagrinėjimo procedūriniai pažeidimai buvo padaryti ir kaip Departamentas veikė aplaidžiai.

Pažymi, kad pareiškėjos 2025 m. sausio 24 d. pranešimu buvo paprašyta pateikti papildomus dokumentus, tačiau į bendros kompetencijos teismą pareiškėja kreipėsi tik 2025 m. gruodžio 30 d. (po 11 mėnesių), todėl būtent pareiškėja neefektyviai naudojos savo teisėmis. Tokia situacija susidarė dėl pačios pareiškėjos valios, o ne dėl Departamento veiksmų. Paaiškina, jog teisėtų lūkesčių principas reiškia, kad asmenys turi teisę pagrįstai tikėtis, kad jų pagal galiojančius teisės aktus įgytos teisės bus išlaikytos nustatytą laiką ir galės būti realiai įgyvendinamos. Pagal Pilietybės įstatymo 37 straipsnio 4 dalies 4 punkto nuostatas, pareiškėja negalėjo turėti teisėto lūkesčio, kad per metus laiko nepateikus prašomų pateikti dokumentų Migracijos departamentas nepriims sprendimo nutraukti pareiškėjos prašymo atkurti Lietuvos Respublikos pilietybę. Teisinis reglamentavimas nenumatė, kad pareiškėjai teismui pateikus pareiškimą dėl juridinę reikšmę turinčio fakto nustatymo Pilietybės įstatymo 37 straipsnio 4 dalies 4 punkte numatytas vienerių metų terminas dokumentams pateikti yra pratęsiamas ar jo skaičiavimas yra sustabdomas.

Atsakovas nesutinka su pareiškėjos patikslinto skundo teiginiais, kad ginčijamu atsakymu yra

užkertamas kelias pareiškėjos teisių įgyvendinimui. Kaip yra konstatuota ginčijamame atsakyme, teisinis reglamentavimas neužkerta kelio pareiškėjai teikti naują prašymą dėl Lietuvos Respublikos pilietybės atkūrimo. Viešojo administravimo subjekto pareiga veikti efektyviai (efektyvumo principas) reiškia, kad viešojo administravimo subjektas, priimdamas ir įgyvendindamas sprendimus, jam skirtus išteklius naudoja kuo mažesnėmis sąnaudomis ir siekia geriausio rezultato, tačiau tai nereiškia, kad viešojo administravimo subjektas, priimdamas ir įgyvendindamas sprendimus turi diskreciją leisti asmenims nesilaikyti įstatymų reikalavimų. Tai prieštarautų kitam viešojo administravimo principui – įstatymų viršenybės. Administraciniai sprendimai, susiję su asmenų teisių ir pareigų įgyvendinimu, visais atvejais turi būti pagrįsti įstatymais. Teigia, jog negalima sutikti su pareiškėjos patikslinto skundo teiginiais, kad Departamentas netinkamai taikė teisės normas, nesilaikė viešojo administravimo principų. Teisės normos nenumatė galimybes, pasibaigus vienerių metų terminui dokumentams pateikti, tęsti pareiškėjos prašymo atkurti Lietuvos Respublikos pilietybę nagrinėjimą. Pilietybės įstatymo 37 straipsnio 4 dalies 4 punkto norma yra imperatyvi, todėl nustačius, kad asmuo per vienerius metus nepateikė prašomų pateikti dokumentų, Departamentas neturi diskrecijos teisės nepriimti sprendimo nutraukti prašymo nagrinėjimą.

Komisijos posėdžio metu atsakovo atstovas prašė pareiškėjos patikslintą skundą atmesti kaip nepagrįstą atsiliepime bei posėdžio metu išdėstytų argumentų pagrindu.

Pareiškėjos atstovas 2026 m. balandžio 10 d. Komisijai pateikė papildomus rašytinius paaiškinimus, kuriuose nurodė, jog atsakovės argumentas, jog skundžiamas Sprendimas nesukėlė pareiškėjai teisių pasekmių, yra formaliai klaidingas ir neatitinka administracinių ginčų nagrinėjimo esmės. Pareiškėja laikėsi ikiteisminės ginčo nagrinėjimo tvarkos ir apskundė 2026 m. sausio 29 d. sprendimą pačiam Departamentui. 2026 m. kovo 5 d. Sprendimas yra būtent šios procedūros rezultatas, kuriuo galutinai atsisakyta tenkinti pareiškėjos reikalavimą panaikinti pirminį sprendimą. Todėl šis Sprendimas laikytinas galutiniu administraciniu aktu ikiteisminėje stadijoje. Jis įtvirtina pareiškėjai nepalankią teisinę situaciją ir sukelia savarankiškas teises pasekmes. Būtent jo panaikinimas yra būtina sąlyga pašalinti 2026 m. sausio 29 d. sprendimo pasekmes.

Taip pat nurodo, kad atsakovės teiginys, jog pareiškėja per vienerius metus nepateikė dokumentų, ignoruoja esminę aplinkybę, kad pareiškėja per nustatytą terminą ėmėsi visų objektyviai galimų veiksmų dokumentams gauti. Ji kreipėsi į bendrosios kompetencijos teismą dėl juridinę reikšmę turinčio fakto nustatymo, o toks pareiškimas pats savaime yra dokumentas. Pažymi, kad pareiškimas dėl juridinę reikšmę turinčio fakto nustatymo teismui, o kartu ir Departamentui buvo pateiktas dar nepasibaigus vienerių metų terminui. Todėl pareiškėjai akivaizdu, kad negalima teigti, jog pareiškėja per nustatytą laikotarpį nepateikė absoliučiai jokių dokumentų. Priešingai, ji pateikė dokumentą, kuris patvirtino, kad yra pradėtas procesas siekiant gauti esminį įrodymą. Tai yra objektyvus ir reikšmingas procesinis veiksmas, kurio Departamentas nepagrįstai neįvertino.

Taip pat teigia, jog teisės aktai nenustato, kad pareiškėja negali kreiptis į teismą praėjus 11 mėnesių nuo Departamento sprendimo pagal Pilietybės įstatymo 36 straipsnio 6 dalį priėmimo dienos. Priešingai, suteikiamas visas vienerių metų laikotarpis. Pareiškėja veikė šio termino ribose, todėl jos veiksmai negali būti laikomi neefektyviais. Be to, Departamentas buvo informuotas apie pradėtą teisminį procesą ir žinojo bylos nagrinėjimo datą. Nepaisant to, institucija pasirinko ignoruoti šias aplinkybes, kas rodo, jog būtent Departamento veiksmai neatitiko gero administravimo standartų.

Taip pat nurodo, jog Pilietybės įstatymo 37 straipsnio 4 dalies 4 punkto normos aiškinimas yra pernelyg siauras ir formalistinis. Net ir imperatyvių normų taikymas negali būti atskirtas nuo VAI įtvirtintų principų. Taip pat turi būti laikomasi konstitucinių teisinės valstybės ir proporcingumo reikalavimų. Institucija privalo vertinti konkrečios situacijos aplinkybių visumą. Šiuo atveju Departamentas turėjo realią alternatyvą – sulaukti vykstančio teismo proceso pabaigos. Taip pat turėjo įvertinti, kad per vienerių metų terminą gautas konkretus dokumentas – prašymas dėl juridinę reikšmę turinčio fakto nustatymo. Taip pat teigiama, jog nagrinėjamu atveju pareiškėjos prašymas buvo nagrinėjamas apie 16 mėnesių. Tai akivaizdžiai viršija teisės akte nustatytą terminą. Todėl yra nepagrįsta ir nenuoseklu teigti, kad institucija neturi jokios diskrecijos ir privalo griežtai laikytis teisės normų vienu aspektu, tačiau kitu aspektu – kai kalbama apie jai pačiai taikomus terminus – šių normų

nesilaikyti.

Pareiškėja teigia, kad Departamentas netinkamai interpretuoja teisėtų lūkesčių principą. Pareiškėjos lūkestis nebuvo grindžiamas tuo, kad terminas apskritai nebus taikomas. Lūkestis kilo iš to, kad institucija veiks racionaliai ir sąžiningai, atsižvelgs į visas reikšmingas aplinkybes ir nesudarys dirbtinių kliūčių realizuoti teisę į Lietuvos Respublikos pilietybės atkūrimą.

Taip pat pažymi, jog pakartotinis prašymas reiškia naują valstybės rinkliavą, naują administracinę procedūrą ir papildomą laukimo laiką. Atsižvelgiant į tai, kad procesas jau trunka beveik penkerius metus, tai reiškia jo dirbtinį pratęsimą.

Patikslintas skundas atmestinas.

Byloje kilo ginčas dėl Migracijos departamento prie Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos 2026 m. kovo 5 d. sprendimo Nr. (duomenys neskelbtini) teisėtumo ir įpareigojimo atlikti veiksmus pagrįstumo.

Nustatyta, jog 2025 m. sausio 23 d. sprendimu Nr. (duomenys neskelbtini) Departamentas konstatavo, kad nėra pakankamai dokumentų, patvirtinančių, kad pareiškėjos senelis C. Y. iki 1940 m. birželio 15 d. turėjo Lietuvos Respublikos pilietybę, todėl nėra pakankamai dokumentų, patvirtinančių, kad pareiškėja yra Lietuvos Respublikos piliečio, tokį statusą turėjusio iki 1940 m. birželio 15 d., palikuonė.

Departamentas 2025 m. sausio 24 d. išsiuntė pareiškėjai pranešimą, kuriuo informavo, kad 2025 m. sausio 23 d. buvo priimtas sprendimas Nr. (duomenys neskelbtini), kad nėra pakankamai dokumentų, patvirtinančių, kad pareiškėja yra Lietuvos Respublikos piliečio, tokį statusą turėjusio iki 1940 m. birželio 15 d., palikuonė, taip pat dokumentų, patvirtinančių, kad pareiškėja gali būti kartu Lietuvos Respublikos ir kitos valstybės pilietė. Pažymėjo, kad šis faktas gali būti nustatytas bendrosios kompetencijos teisme. Kartu informavo, kad vadovaujantis Pilietybės įstatymo 37 straipsnio 4 dalies 4 punktu prašymo dėl Lietuvos Respublikos pilietybės atkūrimo nagrinėjimas sustabdytas ir bus tęsiamas nuo prašomų papildomų dokumentų gavimo Departamente dienos. Taip pat pranešė, kad per vienerius metus nuo prašymo pateikti papildomus dokumentus išsiuntimo dienos nepateikus prašomos informacijos ar dokumentų, asmens prašymo dėl Lietuvos Respublikos pilietybės nagrinėjimas nutraukiamas.

2025 m. gruodžio 30 d. pareiškimu „Dėl juridinę reikšmę turinčio fakto nustatymo“ pareiškėja kreipėsi į Vilniaus miesto apylinkės teismą, prašydama nustatyti juridinę reikšmę turintį faktą, kad pareiškėjos X. Y. senelis C. Y., gim. (duomenys neskelbtini), yra asmuo iki 1940 m. birželio 15 d. turėjęs Lietuvos Respublikos pilietybę ir iki 1990 m. kovo 11 d. išvykęs iš Lietuvos.

Departamentas 2026 m. sausio 29 d. sprendimu Nr. (duomenys neskelbtini) nusprendė nutraukti pareiškėjos prašymo dėl Lietuvos Respublikos pilietybės atkūrimo nagrinėjimą, nes pareiškėja per vienus metus nuo prašymo pateikti papildomus dokumentus ir (ar) patikslinti duomenis išsiuntimo dienos nepateikė prašomos informacijos ar dokumentų.

Pareiškėja 2026 m. vasario 4 d. skundu (toliau – ir Skundas) kreipėsi į Departamentą, prašydama panaikinti Departamento 2026 m. sausio 29 d. sprendimą Nr. (duomenys neskelbtini) ir atnaujinti pareiškėjos prašymo dėl Lietuvos Respublikos pilietybės atkūrimo nagrinėjimą. Nurodė, jog 2025 m. gruodžio 30 d. pareiškėja, nepažeisdama 1 metų termino pateikti papildomus dokumentus, kreipėsi į bendrosios kompetencijos teismą dėl juridinę reikšmę turinčio fakto nustatymo, kad jos senelis C. Y. yra asmuo iki 1940 m. birželio 15 d. turėjęs Lietuvos Respublikos pilietybę ir išvykęs iš Lietuvos iki 1990 m. kovo 11 d. Teismas pareiškimą dėl juridinę reikšmę turinčio fakto nustatymo priėmė nagrinėjimui ir nustatė, kad byla bus nagrinėjama 2026 m. vasario 9 d. (bylos Nr. (duomenys neskelbtini)). Departamentas yra bylos Nr. (duomenys neskelbtini) šalis (suinteresuotas asmuo), atitinkamai apie bylos nagrinėjimą buvo tinkamai informuotas tą pačią dieną, kai teismas priėmė sprendimą priimti nagrinėti pareiškėjos pareiškimą dėl juridinę reikšmę turinčio fakto nustatymo.

Pareiškėja nurodė, jog ji išnaudojo visas galimybes surinkti dokumentus, įrodančius jos protėvio iki 1940 m. birželio 15 d. turėtą Lietuvos Respublikos pilietybę, ir negali ne teismo tvarka gauti dokumentų tiesiogiai patvirtinančių jos teisę į Lietuvos Respublikos pilietybės atkūrimą.

Pareiškėja laiku kreipėsi į teismą (iki 2026 m. sausio 24 d.) dėl juridinę reikšmę turinčio fakto nustatymo, o teismo proceso trukmė iš esmės nepriklauso nuo pareiškėjos valios ar veiksmų. Atitinkamai pareiškėja laiku atliko visus veiksmus, kurie priklausė nuo jos valios, tam, kad per vienerių metų laikotarpį būtų pateikti reikiami dokumentai, įrodantys jos teisę į Lietuvos Respublikos pilietybės atkūrimą. Nutraukti pilietybės atkūrimo procedūrą vien dėl nepateikto dokumento, kurio pareiškėja negalėjo gauti dėl vis dar vykstančio teismo proceso, yra akivaizdžiai neproporcingas veiksmas. Nagrinėjamoje situacijoje Departamentas visiškai ignoravo aplinkybę, kad šiuo metu bendrosios kompetencijos teisme sprendžiamas juridinę reikšmę turinčio fakto nustatymas ir taikė kraštutinę priemonę (nutraukti procesą), kai teismo procesas jau buvo pradėtas. Departamentas priimdamas sprendimą nutraukti pareiškėjos prašymo dėl Lietuvos Respublikos pilietybės atkūrimo nagrinėjimą nesivadovavo VAI 3 straipsnyje numatytais principais ir ignoravo aplinkybę, kad bendrosios kompetencijos teisme yra pradėta ypatingoji teiseną dėl juridinę reikšmę turinčio fakto nustatymo. Nurodė, jog toks Departamento veikimas sudaro nepagrįstas biurokratinės kliūtis pareiškėjai realizuoti teisę į Lietuvos Respublikos pilietybės atkūrimą nustatyta tvarka ir yra neteisėtas.

Departamentas 2026 m. kovo 5 d. sprendimu Nr. (duomenys neskelbtini) nurodė pareiškėjai, kad jos Skundo nėra pagrindo tenkinti. Pažymėjo, jog Departamentui 2025 m. sausio 23 d. priėmus sprendimą Nr. (duomenys neskelbtini), kad nėra pakankamai dokumentų, patvirtinančių, kad pareiškėja yra Lietuvos Respublikos piliečio, tokį statusą turėjusio iki 1940 m. birželio 15 d., palikuonė, taip pat dokumentų, patvirtinančių, kad pareiškėja gali būti kartu Lietuvos Respublikos ir kitos valstybės piliete, pareiškėja, vadovaujantis Dokumentų, susijusių su Lietuvos Respublikos pilietybe, teikimo ir nagrinėjimo tvarkos aprašo, patvirtinto Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2013 m. balandžio 3 d. nutarimu Nr. 280, (toliau – ir Aprašas) 26 punkto antrąja pastraipa, per vienerius metus turėjo pateikti papildomus dokumentus, tačiau to nepadarė, todėl 2026 m. sausio 29 d. buvo priimtas sprendimas nutraukti pareiškėjos prašymo dėl Lietuvos Respublikos pilietybės atkūrimo nagrinėjimą.

Departamentas pažymėjo, kad 2025 m. sausio 24 d. Departamentas išsiųsdamas 2025 m. sausio 23 d. sprendimą Nr. (duomenys neskelbtini), pareiškėją informavo, jog šis faktas gali būti nustatytas bendrosios kompetencijos teisme. Taip pat Departamentas informavo, kad vadovaujantis Pilietybės įstatymo 37 straipsnio 4 dalies 4 punktu prašymo dėl Lietuvos Respublikos pilietybės atkūrimo nagrinėjimas sustabdytas ir bus tęsiamas nuo prašomų papildomų dokumentų gavimo Departamente dienos ir, kad per vienerius metus nuo prašymo pateikti papildomų dokumentų išsiuntimo dienos nepateikus prašomos informacijos ar dokumentų prašymo dėl Lietuvos Respublikos pilietybės nagrinėjimas bus nutrauktas. Pažymėjo, kad pagal Pilietybės įstatymą 37 straipsnio 4 dalies 4 punktą, sprendimas nutraukti prašymo nagrinėjimą dėl Lietuvos Respublikos pilietybės priimamas, jei asmuo per vienus metus nuo <...> Lietuvos Respublikos Vyriausybės įgaliotos institucijos prašymo pateikti papildomus dokumentus, patvirtinančius šiame įstatyme nurodytas aplinkybes, ir (ar) patikslinti duomenis išsiuntimo dienos nepateikia prašomos informacijos ar dokumentų. Pilietybės įstatymo 9 straipsnyje nurodyta, kada asmeniui gali būti atkurta Lietuvos Respublikos pilietybė, o Pilietybės įstatymo 38 straipsnyje nurodyta kokie dokumentai kartu su prašymu turi būti pateikti siekiant atkurti Lietuvos Respublikos pilietybę.

Sprendime taip pat nurodoma, jog atsižvelgiant į tai, kad nuo minėto sprendimo išsiuntimo dienos (nuo 2025 m. sausio 24 d.) pareiškėja nepateikė papildomų dokumentų, 2026 m. sausio 29 d. buvo priimtas sprendimas Nr. (duomenys neskelbtini) nutraukti prašymo dėl Lietuvos Respublikos pilietybės atkūrimo Nr. (duomenys neskelbtini) nagrinėjimą. Atkreipė dėmesį, kad sprendimas nutraukti prašymą dėl Lietuvos Respublikos pilietybės atkūrimo, neužkerta kelio, pateikus papildomus dokumentus, kreiptis pakartotinai dėl Lietuvos Respublikos pilietybės atkūrimo. Pilietybės įstatymo 37 straipsnio 3 dalyje nustatyta, kad asmenų prašymai dėl Lietuvos Respublikos pilietybės pakartotinai priimami ne anksčiau kaip po vienerių metų nuo atsisakymo patenkinti ankstesnį prašymą, išskyrus atvejus, kai prašymas paduodamas kitu šiame įstatyme nustatytu Lietuvos Respublikos pilietybės įgijimo pagrindu arba pateikiami nauji dokumentai, patvirtinantys ankstesnio prašymo pagrįstumą.

Vilniaus miesto apylinkės teismas 2026 m. vasario 9 d. sprendimu civilinėje byloje Nr. (duomenys neskelbtini) nusprendė: pareiškėjos pareiškimą dėl juridinio fakto nustatymo tenkinti; nustatyti juridinę reikšmę turintį faktą, kad pareiškėjos X. Y., gim. (duomenys neskelbtini), senelis C.

Y., gimęs (duomenys neskelbtini), iki 1940 m. birželio 15 d. turėjo Lietuvos Respublikos pilietybę; juridinis faktas nustatomas tikslu pareiškėjai atkurti Lietuvos Respublikos pilietybę.

Atsakovui nagrinėjamoje byloje nurodant, kad skundžiamas Sprendimas nesukėlė pareiškėjai teisinių pasekmių, pažymėtina, jog 2026 m. sausio 29 d. sprendime buvo nurodyta, jog jis gali būti skundžiamas Departamentui. Šiuo atveju, pareiškėja, laikydama nurodytos ikiteisminės ginčo nagrinėjimo tvarkos, apskundė 2026 m. sausio 29 d. sprendimą Departamentui, o 2026 m. kovo 5 d. priimtas Sprendimas, kuriuo atsisakyta tenkinti pareiškėjos reikalavimą panaikinti 2026 m. sausio 29 d. sprendimą yra laikytinas galutiniu šiame procese priimtu sprendimu, todėl sukelia pareiškėjai teises pasekmes. Be to, Departamentas skundžiamame Sprendime aiškiai išreiškė savo valią dėl pareiškėjos pateikto 2026 m. vasario 2 d. skundo ir nurodė, jog jis nėra tenkinamas. Todėl tai vertinant, atsakovo bei jo atstovo Komisijos posėdžio metu išsakyti argumentai, kad Sprendimas pareiškėjai nesukėlė jokių teisinių pasekmių, laikytini nepagrįstais.

Taigi, nustačius, kad toks Sprendimas pareiškėjai sukelia teises pasekmes, nes pareiškėjos Skundas buvo netenkinamas, todėl Komisija šioje byloje įvertins, ar pagrįstai atsakovas Sprendimu pareiškėjos Skundo netenkino.

Ginčo teisinius santykius reglamentuoja Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymas, Lietuvos Respublikos pilietybės įstatymas, Dokumentų, susijusių su Lietuvos Respublikos pilietybe, teikimo ir nagrinėjimo tvarkos aprašas, patvirtintas Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2013 m. balandžio 3 d. nutarimu Nr. 280, ir kiti teisės aktai.

Lietuvos Respublikos pilietybės dokumentus rengia, pilietybės klausimus pagal jiems nustatytą kompetenciją nagrinėja ir sprendžia, be kita ko, Lietuvos Respublikos Vyriausybės įgaliota institucija (Pilietybės įstatymo 29 straipsnio 4 punktas). Pilietybės įstatymo 33 straipsnio 2 punkte nustatyta, kad Lietuvos Respublikos Vyriausybės įgaliota institucija nagrinėja prašymus dėl Lietuvos Respublikos pilietybės atkūrimo ir teikia vidaus reikalų ministrui siūlymus šiuo klausimu. Pagal Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2013 m. balandžio 3 d. nutarimo Nr. 280 „Dėl Lietuvos Respublikos pilietybės įstatymo įgyvendinimo“ 2 punktą Departamentas įgaliotas atlikti Pilietybės įstatyme Lietuvos Respublikos Vyriausybės įgaliotai institucijai paskirtas funkcijas. Migracijos departamento prie Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos nuostatų, patvirtintų Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministro 2000 m. spalio 6 d. įsakymu Nr. 388, 8.1 papunktyje nustatytas Departamento veiklos tikslas yra įgyvendinti valstybės politiką Lietuvos Respublikos pilietybės klausimais. Pagal šių nuostatų 9.1 papunktį Departamentas, siekdamas šių nuostatų 8.1 papunktyje nustatyto veiklos tikslo, atlieka Lietuvos Respublikos pilietybės įstatymo 12 ir 33 straipsniuose nustatytas funkcijas.

Departamento veikimas ir su juo susijusio asmens prašymo dėl Lietuvos Respublikos pilietybės atkūrimo nagrinėjimas yra sietinas taip pat su institucijos veikimu viešojo administravimo srityje (VAĮ 5 straipsnio 1 dalies 1 punktas, 2 dalies 1 punktas, Pilietybės įstatymo 29 straipsnio 4 punktas, 33 straipsnio 2 punktas).

Pilietybės įstatymo 37 straipsnyje reglamentuotos prašymų dėl Lietuvos Respublikos pilietybės padavimo ir nagrinėjimo bendrosios taisyklės. Asmenys prašymus dėl Lietuvos Respublikos pilietybės paduoda per Lietuvos Respublikos Vyriausybės įgaliotą instituciją (Pilietybės įstatymo 37 straipsnio 2 dalis). Asmenų prašymai dėl Lietuvos Respublikos pilietybės pakartotinai priimami ne anksčiau kaip po vienerių metų nuo atsisakymo patenkinti ankstesnį prašymą, išskyrus atvejus, kai prašymas paduodamas kitu šiame įstatyme nustatytu Lietuvos Respublikos pilietybės įgijimo pagrindu arba pateikiami nauji dokumentai, patvirtinantys ankstesnio prašymo pagrįstumą (Pilietybės įstatymo 37 straipsnio 3 dalis). Prašymai dėl Lietuvos Respublikos pilietybės, išskyrus prašymus, kuriuos nagrinėja Pilietybės reikalų komisija, nagrinėjami Lietuvos Respublikos Vyriausybės nustatyta tvarka (Pilietybės įstatymo 37 straipsnio 5 dalis).

Pilietybės įstatymo 38 straipsnio 6 dalyje nurodyta, kad jeigu Lietuvos Respublikos Vyriausybės įgaliota institucija konstatuoja, kad nėra pakankamai dokumentų, patvirtinančių, kad asmuo iki 1940 m. birželio 15 d. buvo Lietuvos Respublikos pilietis ar yra jo palikuonis, taip pat dokumentų, patvirtinančių, kad asmuo gali būti kartu Lietuvos Respublikos ir kitos valstybės pilietis, šie duomenys gali būti nustatomi teismo tvarka.

Aprašas, be kita ko, reglamentuoja prašymų dėl Lietuvos Respublikos pilietybės atkūrimo pateikimo, nagrinėjimo ir rengimo tvarką. Aprašo 12–30 punktuose nurodyta prašymų dėl Lietuvos Respublikos pilietybės ir pranešimų priėmimo, nagrinėjimo ir sprendimų priėmimo tvarka.

Pagal Aprašo 26 punktą „<...> Jeigu Migracijos departamentas, nagrinėdamas prašymą dėl Lietuvos Respublikos pilietybės atkūrimo, pagal Pilietybės įstatymo 38 straipsnio 6 dalį konstatuoja, kad nėra pakankamai dokumentų, patvirtinančių, kad asmuo iki 1940 m. birželio 15 d. buvo Lietuvos Respublikos pilietis ar yra jo palikuonis, <...>, Migracijos departamentas šį prašymą pateikusiam asmeniui išsiunčia pranešimą per MIGRIS ir nustato ne ilgesnį kaip vienu metų terminą reikiamiems duomenims ir (ar) dokumentams pateikti arba patikslinti. Šiuo atveju aprašo 27 punkte nustatytas prašymo nagrinėjimo terminas sustabdomas nuo minėto pranešimo išsiuntimo dienos ir atnaujinamas nuo sprendimui priimti reikiamų duomenų ir (ar) dokumentų priėmimo Migracijos departamente dienos. Šio punkto pirmojoje ir antrojoje pastraipoje nurodytų dokumentų originalų arba notaro patvirtintų kopijų skaitmeninės kopijos turi būti pridėtos MIGRIS, o šių dokumentų originalai pateikti Migracijos departamentui Pilietybės įstatymo 37 straipsnio 1 dalyje nurodytam asmeniui arba jo įgaliotam atstovui asmeniškai atvykus į Migracijos departamentą arba atsiųsti paštu. <...>“

Aptartas teisinis reglamentavimas patvirtina, kad Departamentas, kaip Lietuvos Respublikos Vyriausybės įgaliota institucija, turi įgaliojimus nagrinėti prašymus dėl Lietuvos Respublikos pilietybės atkūrimo, kaip ir pareiškėjos 2023 m. rugsėjo 12 d. prašymo dėl Lietuvos Respublikos pilietybės atkūrimo atveju. Pagal Pilietybės įstatymo 38 straipsnio nuostatas pareiga pateikti dokumentus, patvirtinančius teisę į Lietuvos Respublikos pilietybės atkūrimą, tenka pareiškėjai (žr., pvz., LVAT 2021 m. sausio 13 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A-5144-442/2020).

Pilietybės reikalų komisija ar Lietuvos Respublikos Vyriausybės įgaliota institucija priima sprendimą nutraukti prašymo dėl Lietuvos Respublikos pilietybės nagrinėjimą, jeigu asmuo per vienus metus nuo Pilietybės reikalų komisijos ar Lietuvos Respublikos Vyriausybės įgalios institucijos prašymo pateikti papildomus dokumentus, patvirtinančius šiame įstatyme nurodytas aplinkybes, ir (ar) patikslinti duomenis išsiuntimo dienos nepateikia prašomos informacijos ar dokumentų (Pilietybės įstatymo 37 straipsnio 4 dalies 4 punktas).

Remiantis aptartu teisiniu reguliavimu, darytina išvada, jog jame *expressis verbis* (liet. aiškiais žodžiais, tiesiogiai) nustatytas vienerių metų terminas, per kurį pareiškėja privalėjo pateikti dokumentus, patvirtinančius įstatyme nurodytas aplinkybes. Dokumentų nepateikimas nustatytu terminu lemia, jog toks prašymo nagrinėjamas nutraukiamas.

Iš aptartų aplinkybių matyti, jog Departamentui 2025 m. sausio 23 d. priėmus sprendimą Nr. (duomenys neskelbtini), kad nėra pakankamai dokumentų, patvirtinančių, kad pareiškėja yra Lietuvos Respublikos piliečio, tokį statusą turėjusio iki 1940 m. birželio 15 d., palikuonė, taip pat dokumentų, patvirtinančių, kad pareiškėja gali būti kartu Lietuvos Respublikos ir kitos valstybės pilietė, pareiškėja per vienerius metus turėjo pateikti papildomus dokumentus. 2025 m. sausio 24 d. pranešimu Departamentas informavo pareiškėją, jog šis faktas gali būti nustatytas bendrosios kompetencijos teisme, taip pat informavo, kad prašymo dėl Lietuvos Respublikos pilietybės atkūrimo nagrinėjimas sustabdytas ir bus tęsiamas nuo prašomų papildomų dokumentų gavimo Departamente dienos ir, kad per vienerius metus nuo prašymo pateikti papildomų dokumentų išsiuntimo dienos nepateikus prašomos informacijos ar dokumentų prašymo dėl Lietuvos Respublikos pilietybės nagrinėjimas bus nutrauktas. Atsižvelgiant į tai, kad nuo minėto sprendimo ir pranešimo išsiuntimo dienos (2025 m. sausio 24 d.) per vienerius metus pareiškėja nepateikė papildomų dokumentų, todėl 2026 m. sausio 29 d. atsakovė priėmė sprendimą Nr. (duomenys neskelbtini) nutraukti prašymo Nr. (duomenys neskelbtini) dėl Lietuvos Respublikos pilietybės atkūrimo nagrinėjimą.

Nagrinėjamoje byloje pareiškėjai tvirtinant, kad vien tik pakanka kreiptis į teismą, kad būtų išpildyta sąlyga dėl dokumentų pateikimo, pažymėtina, jog Pilietybės įstatymo 37 straipsnio 4 dalies 4 punkte aiškiai nurodoma, kad per šį terminą turi būti pateikti dokumentai. Vadinas, šis terminas nėra siejamas tik su tam tikrų procesų inicijavimu, pvz., kreipimuisi į teismą ar į kitas institucijas. Be to, Pilietybės įstatymo 37 straipsnio 4 dalies 4 punkte įtvirtintas ganėtinai ilgas 1 metų terminas, per kurį pareiškėja galėjo pateikti trūkstantus dokumentus. Atsakovo atstovas Komisijos posėdžio metu akcentavo, jog tokio termino paprastai pakanka, kad teismas išnagrinėtų pareiškimą dėl juridinę reikšmę

turinčio fakto nustatymo. Todėl tai vertinant, spręstina, kad šis terminas apima ne tik veiksmus, kai pareiškėja kreipiasi į teismą dėl juridinę reikšmę turinčio fakto nustatymo, tačiau ir teisminį procesą iki kol teismas nustatys juridinę reikšmę turintį faktą.

Byloje nustatyta, jog į bendrosios kompetencijos teismą pareiškėja su pareiškimu dėl juridinio fakto nustatymo kreipėsi tik 2025 m. gruodžio 30 d., t. y. praėjus 11 mėnesių. Nors kaip pareiškėja ir teigia, jog teisės aktai nenustato, kada ji gali kreiptis į teismą, tačiau tokiu atveju, ji turi įsivertinti, ar kreipiantis į teismą likus 1 mėnesiui dėl juridinę reikšmę turinčio fakto nustatymo, pakaks šio termino, kad būtų surinkti ir Departamentui pateikti prašomi dokumentai. Taigi, pareiškėja turėjo pati įsivertinti aplinkybę, jog esant poreikiui kreiptis į teismą dėl juridinio fakto nustatymo, toks procesas teisme gali užtrukti, todėl pareiškėjos delsimas kreiptis į teismą net 11 mėnesių, t. y. didžiąją jai nustatyto termino dalį pareiškėja pati nesiėmė jokių veiksmų, kad per jai nustatytą terminą ji surinktų ir pateiktų atsakovui reikiamus dokumentus, vertintinas kaip pačios pareiškėjos nepakankamas atidumas ir rūpestingumas, kadangi pareiškėja neįvertino aplinkybės, jog procesas teisme gali užtrukti. Pažymėtina, jog pareiškėja nepateikė jokių duomenų ir įrodymų, kokios objektyvios, nuo pareiškėjos valios nepriklausančios aplinkybės lėmė tokį pareiškėjos delsimą kreiptis į teismą. Nors pareiškėjos atstovas Komisijos posėdžio metu nurodė, kad pareiškėja neturėjo pakankamai lėšų, kad anksčiau kreiptis į teismą, tačiau tokios priežastys negali būti laikomos objektyviomis, kurios pateisintų tokį pareiškėjos delsimą.

Vertinant, kas išdėstyta, pažymėtina, jog aplinkybė, kad pareiškėja pareiškimu kreipėsi į teismą dėl juridinio fakto nustatymo, pati savaime neįrodo, kad pareiškėja yra Lietuvos Respublikos piliečio, tokį statusą turėjusio iki 1940 m. birželio 15 d., palikuonė bei pareiškėja gali būti kartu Lietuvos Respublikos ir kitos valstybės pilietė, tai gali nustatyti tik teismas priimdamas sprendimą dėl tokio fakto nustatymo. Vadinasi, atsakovas, pasibaigus vienerių metų terminui, neturėjo duomenų ir dokumentų patvirtinančių, kad pareiškėja yra Lietuvos Respublikos piliečio, tokį statusą turėjusio iki 1940 m. birželio 15 d., palikuonė, bei pareiškėja gali būti kartu Lietuvos Respublikos ir kitos valstybės pilietė. Šiuo atveju pareiškėja per jai nustatytą vienerių metų laikotarpį nepateikė atsakovui jo prašomų pateikti dokumentų, todėl atsakovas teisėtai ir pagrįstai priėmė sprendimą nutraukti pareiškėjos prašymo dėl Lietuvos Respublikos pilietybės atkūrimo nagrinėjimą, pareiškėjai per nustatytą terminą nepateikus atsakovo prašomų dokumentų.

Išdėstyto pagrindu sprendžiama, jog atsakovas pagrįstai ir teisėtai nustatė, jog kad nuo 2025 m. sausio 23 d. sprendimo Nr. (duomenys neskelbtini) išsiuntimo dienos (nuo 2025 m. sausio 24 d.) pareiškėja nepateikė papildomų dokumentų, todėl 2026 m. sausio 29 d. buvo priimtas sprendimas Nr. (duomenys neskelbtini) nutraukti prašymo dėl Lietuvos Respublikos pilietybės atkūrimo Nr. (duomenys neskelbtini) nagrinėjimą, todėl ir pareiškėjos 2026 m. vasario 4 d. skundo, kuriuo prašo panaikinti Departamento 2026 m. sausio 29 d. sprendimą Nr. (duomenys neskelbtini), kuriuo nuspręsta nutraukti prašymo dėl Lietuvos Respublikos pilietybės atkūrimo Nr. (duomenys neskelbtini) nagrinėjimą, nėra pagrindo tenkinti.

VAĮ 10 straipsnio 5 dalis numato, jog administracinis sprendimas turi būti motyvuotas bei pagrįstas objektyviais duomenimis (faktais) ir teisės aktų normomis ar kitomis administraciniam sprendimui įtakos turėjusiomis aplinkybėmis (5 ir 6 papunkčiai). Šios normos sietinos su viešojo administravimo subjekto veiklai keliamu įstatymo viršenybės principu, pagal kurį reikalaujama, kad viešojo administravimo subjektų veikla atitiktų VAĮ išdėstytus teisinius pagrindus, o administraciniai sprendimai, susiję su asmenų teisių ir pareigų įgyvendinimu, visais atvejais turi būti pagrįsti įstatymais (VAĮ 3 straipsnio 4 punktas).

Komisija, atsižvelgdama į išdėstytas teises ir faktines aplinkybes, sprendžia, kad 2026 m. kovo 5 d. sprendimas Nr. (duomenys neskelbtini) yra pagrįstas teisės normomis, kurios atitinka nustatytas faktines aplinkybes, yra pakankamai motyvuotas ir aiškus, todėl naikinti šį Sprendimą nėra teisinio pagrindo.

Netenkinus pagrindinio reikalavimo dėl Sprendimo panaikinimo, nėra pagrindo tenkinti ir išvestinio skundo reikalavimo įpareigoti Migracijos departamentą prie Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos išnagrinėti Skundą iš naujo.

Nustatytų teisių ir faktinių aplinkybių pagrindu pareiškėjos patikslintas skundas atmestinas.

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo 20 straipsnio 1 dalies 1 punktu, 22 straipsniu, Komisija

n u s p r e n d ž i a:

Pareiškėjos X. Y. patikslintą skundą atsakovui Migracijos departamentui prie Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos dėl Migracijos departamento prie Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos 2026 m. kovo 5 d. sprendimo Nr. (duomenys neskelbtini) panaikinimo ir įpareigojimo atlikti veiksmus atmesti kaip nepagrįstą.

Sprendimą per vieną mėnesį nuo sprendimo priėmimo bylos šalys gali apskųsti Regionų administraciniam teismui Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

Posėdžio pirmininkas

Evaldas Ambrozaitis

Komisijos narės

Marina Adomaitė

Vilija Astrauskienė